

[Finansministeren.]

det betyde, at Skalaen vilde indbringe 5 Mill. Kr. mindre i Skat, og vilde man tillige overføre det paa den ordinære Statsskat, vilde der yderligere gaa 5 Mill. Kr. tabt. Det er altsaa et Skattebeløb paa 10 Mill. Kr., som, hvis der skal opnaas en Fordel for dem, der faar et forøget Fradrag, skal lægges om paa en saadan Maade, at andre kommer til at betale det, og da det er de større Skatteydere, der gennem Forslaget skulde have en Lempelse, vil det altsaa sige, at det skulde være de mindre Skatteydere, der skulde betale noget mere. At vi netop for Tiden skulde være inde i en Situation, hvor en saadan Fremgangsmaade anbefaler sig, tror jeg dog, vi alle let kan blive enige om ikke er Tilfældet.

I øvrigt staar det mig ikke klart, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Korsgaard ønsker en anden Skala end den foreslaaede. Det ærede Medlem henviste til, at den nuværende Levestandard ikke lader sig opretholde — et Synspunkt, jeg ogsaa under Finanslovdebatten har givet Udtryk for —, og spurgte, om man ikke i denne overordentlige Skat havde et Middel til at fremkalde en Forbrugsindskrænkning. Hvis det ærede Medlems Mening med denne Udtalelse er, at den brede Befolkning skal beskattes haardere end her foreslaaet, synes jeg, det ærede Medlem skulde sige det rent ud, saadan at vi vidste, hvad Meningen var. Naar man sammenholder den Skat, som her er foreslaaet paa jævne Indtægter, med den Forhøjelse, som er sket af de indirekte Skatter, og man endvidere har i mente den Forhøjelse, der kan ventes, hvad de kommunale Skatter angaar, og som jo i anderledes Grad, end der her er Tale om, kommer til at ramme de mindre Skatteydere, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem burde være tilfreds hermed. Vilkaarene vil efter alt at dømme blive mere end haarde nok for den brede Befolkning, og de, der i disse Tider er saa heldige at kunne opretholde en stor Indtægt eller endog er i Stand til at høste Fordel af de ekstraordinære Forhold, maa bære deres anselige Part af den yderligere Skatteudskrivning, som er nødvendig.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var med Hensyn til den personlige Skatteskala inde paa den Tanke, som han ogsaa har givet Udtryk for ved tidligere Lejligheder, at der burde tilvejebringes en saadan Ordning af den ordinære Beskatning, at den gennem en ensartet Forhøjelse ogsaa kan anvendes i ekstraordinære Tider. Det er muligt, at man gennem Arbejdet i

Skattekommissionen kan komme ind paa en Forenkling i den Retning, men indtil videre maa der et særligt Skattegrundlag til for den ekstraordinære Beskatning, og selv om man havde en saadan almindelig Ordning, som det ærede Medlem ønsker, vilde der dog sikkert alligevel blive Brug for særlige Bestemmelser i en ekstraordinær Situation, f. Eks. med Hensyn til Beskatning af store Merindtægter.

Det ærede Medlem betegnede de foreslaaede Skatteregler som udviklede og uforstaaelige. Det undrer mig noget, da jeg altid har anset det ærede Medlem for at være en tænksom Mand. I hvert Fald maa jeg hævde, at Kritikken er helt ubegrundet, hvad Personskatterne angaar. Om disse udtalte det ærede Medlem Hr. Korsgaard jo da ogsaa, at Reglerne var let overskuelige. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen hæftede sig, gaar jeg ud fra, ved Merindkomstskatten. Denne beregnes imidlertid efter den Skala, som er gældende for enhver anden Skat, og den Skatteyder, der kender sin Skat og kender sin Merindkomst, han kan ogsaa med den allerstørste Lethed regne ud, hvor meget han kommer til at betale i Merindkomstskat. At han muligt har vanskeligt ved at finde ud af sin Gennemsnitsindtægt, er en anden Ting, men dette Forhold gør sig ogsaa gældende med Hensyn til den nuværende Merindkomstbeskatning. Jeg tør roligt sige, at det efter den her foreslaaede Ordning vil blive lettere for en Skatteyder at klare sig, hvad han skal betale i Merindkomstskat, end det er efter den hidtil gældende Ordning. Naturligvis, havde man ikke denne Merindkomstbeskatning, vilde det for dem, som nu rammes af den, være saa meget lettere, men jeg vil dog tro, at det ærede Medlem ikke er imod selve dette, at en større Skatteyder, som i disse Tider ikke blot fastholder sin Indkomst, men ogsaa forøger den, faar et Tillæg til sin Skat.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen stillede sig skeptisk over for den foreslaaede Opdeling af Skattebetalingen. Jeg har nu den Erfaring ikke blot her fra København, men ogsaa rundt omkring fra, hvor man allerede har foretaget en Opdeling i Kvartalsbeløb eller endogsaa i 8 eller 10 Terminer, at det er noget, der føles som en meget stor Lettelse af Skatteyderne. Naturligvis medfører det et noget større Besvær for de skatteopkrævende Myndigheder, men jeg tror, at det ikke mindst i en Tid, hvor Skattetrykket er saa højt, som jeg erkender det er for Tiden, vil være ønskeligt at lette Skattens Betaling og for